

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Dispoziția din Germania față cu cestiunea grădinilor de copii în Ungaria.

Ni-se scrie din Berlin cu data de 31 Ianuarie: Nu demult „Ellenzék” a fost prezentat cititorilor sei scirea „sensațională”, că împăratul Wilhelm al II-lea ar fi cerut dela guvernul unguresc înlăturarea contelui Bethlen. Cum mai stau încă astăzi lucrurile, împărțirea aceasta se poate privi de o scor-nitură, dar, după-cum spune „Kreuzzeitung”, ea e caracteristică pentru frica, pe care Maghiarii, în ciuda grandomaniei lor, o au pentru o eventuală intervențiune din partea imperiului german. Această frică s'a manifestat însă și în alte momente. Astfel despre întreaga cestiune a grădinilor de copii nu s'a fost trimis din Budapesta nici o singură telegramă presei germane, precând altădată zilnic se telegrafează în Germania cele mai neînsemnate lucruri din casa deputaților ungurescă, — se înțelege pe chietueala contribuabililor. — Tot așa de puțin n'au cutezat oamenii a trimite măcar unei singure foi germane raport în scris despre această afacere.

Cum se credea doară la început, că întreagă Europa are să se pună în uimire prin această reformă universală, prin care „Marea Maghiarie” credea că pășese în fruntea tuturor națiunilor culte! Și acum nu mai aveau nici curagiul, de a trimbița această „glorie” a Maghiarilor prin una din multele foi de bursă venale, de care, durere, avem destule în Germania. Numai în „Bör-sen-Courier” din Berlin, într-una din cele mai ovresci foi ovreesci, și-au vēr-sat inimile oficioasele budapestane și au precizat odată cum se cade „Românilor reii” punctul de vedere. Aci însă nu au amintit nici cu un singur cuvânt de cestiunea asilelor de copii, ele voiau numai să dovedească îndreptățirea istorică a Maghiarilor, de a fi ei stăpânitorii Ungariei. Cu temeinicia științifică, cu care s'au obișnuit „savanții naționali” din Pesta, au făcut pe Europa uimitoare atentă asupra împregiurării, că Românii numai multe veacuri după întemeierea imperiului maghiar ar fi venit dinspre Balcani preste Dunăre și preste Carpați. Prin urmare nu Maghiarii, ci Românii ar fi usurpatorii în Bănat și în Ardeal!

Dacă deci aceasta ar fi să fie întreaga justificare pentru proiectul asilelor de silă, ea s'a iscodit în mod foarte defectuos. Cu atât mai virtos

ar pute să producă în Ardeal un interes aceea, cum a condamnat acest proiect presa independentă și neovreescă a Germaniei. Înaintea tuturor a stat și de astădată „Kreuzzeitung”, care, într'un articol fulminant sub titlul „Până când încă?”, a provocat pe Maghiarii a-și retrage acest nefericit proiect de lege înainte de a fi prea târziu. Căci în sfârșit și paciența poporului german ar pute să aibă odată margini. Cea mai mare impresie a făcut-o însă împărțirea, că și Sârbii din Belgrad vor să inițieze o acțiune de ajutorare pentru conaționalii lor din Ungaria și să adune bani pentru înființarea de asile de copii sârbesci private în Ungaria-de-Sud. Astfel de împărțări sunt mai ales luate în considerare, fiindcă la spatele Sârbilor se crede totdeauna mâna Rusiei. De aceea a declarat și „Kreuzzeitung”, că lucrarea nebunească a Maghiarilor are să devină un pericol tot mai mare pentru existența monarchiei habsburgice.

„Der Reichsbote” a publicat un articol sub titlul „Sovinizm maghiar”, care desaproabă proiectul de lege despre grădinile de copii din considerări naționale, pedagogice și confesionale. „Staatsbürgerzeitung” din Berlin a dis, că cele de ce milioane nemaghiari ce locuiesc în Ungaria vor trebui în curând să-și privească drept cea mai importantă a lor misiune națională lupta în contra „grițitoarei de copii ovreesci”. Căci ar fi clar, că fiecele Maghiarilor nici acum, nici în cel mai apropiat viitor nu vor pute să deie din mijlocul lor numărul recerut de grițitoare de copii, de ceea-ce de sigur s'au și bucurat Ovreei, că vor pute să capete pentru „talentatele lor fete” posturi de stat rentabile. „Tägliche Rundschau” a fost de părere, că aprobarea frenetică, de care oratorii soviniști au fost împărțări în dieta din Pesta, va fi produs nu numai o adăncă amărăciune între naționalitățile nemaghiare din Ungaria, ci și un simțământ penibil în Germania. „Germania”, organul partidului catolic, a declarat, că caracterul neconfesional al planurilor asile de copii trebue să le facă inacceptabile pentru ori-ce catolic adevărat. Dacă însă caracterul confesional ar fi să fie simțit, se vor lua în considerare și dorințele naționale ale singuraticelor popoare.

De nou înființata „Reuniune germană generală”, despre care „Tribuna” a împărțit deja, și-a ținut ieri seara prima sa adunare constituantă.

Singuratici domni mai bătrâni au accentuat, că reuniunea ar trebui să lucreze în mod teoretic numai pentru curățenia limbii germane și a culturii germane; membrii mai tineri ce erau de față, în special tudenții, cereau însă, ca reuniunea să inactiveze numai decât o mișcare germană-națională cu ținte și misiuni practice. Multele asupriri al Germanilor în străinătate, mai ales însă în Rusia și în Ungaria, ar impune necesitatea inevitabilă, ca aici să se ofere un scout cultural din partea imperiului german. Tocmai cestiunea asilelor de copii în Ungaria ofere cel mai bun privilegiu, de a pune o țință bine precisată pentru o asemenea mișcare populară. Asupra mijloacelor și căilor, pe care s'ar pute ajunge aceasta, cea dintâi întrunire încă nu a putut să se hotărască, deoarece programul încă nu era în destul lucrat. S'a ales prin urmare un nou comitet, în care și cei mai bătrâni și cei mai tineri sunt egal reprezentați și care are să pregătească toate cele pentru proxima întrunire publică. Întrucât se poate judeca până acum vederile celor mai tineri, acestia doresc, ca „Reuniunea germană generală” să se pună în legătură cu toate celelalte societăți de felul acesta, cum sînt „Deutscher Schulverein”, „Deutscher Sprachverein”, „Deutsche akademische Vereinigung” și altele, pentru-ca împreună cu aceste să se aranjeze manifestatiuni comune în favorul germanismului. Poate-că succede deja a convoca în săptămânile viitoare o asemenea adunare în masse, în care, se înțelege, cestiunea grădinilor de copii în Ungaria ar fi principalul obiect de pertractare. La toată întâmplarea Sașii din Ardeal vor fi convinși, că poporul german nu mai poate rămâne indiferent față cu soarta lor.

Românii grănițeri contra „kisdedöv”-urilor.

Despre adunarea alegătorilor români din Caransebeș, ținută la 18/30 Ianuarie, primim dela Caransebeș următorul raport:

Astăzi la oarele 12 întrunindu-se alegătorii în localitățile „Societăți române de lectură” din Caransebeș, adunarea se constituie, alegându-se, la propunerea dlui Ioan Ioanș, de președinte al adunării preaon. Dr. protopresbiter al Orșovei Mihail Popovici și de notari dñii Gerasim Sârb și Iosif Balan. În cuvântarea de deschidere, în care președintele arată scopul adunării în ter-

mini bine simțiți, expune obiectul, asupra căruia adunarea va avă să delibereze, invitând alegătorii a se pronunța asupra proiectului de lege despre asilele de copii și salutându-i, declară adunarea de deschisă. —

După aceea se dă cuvântul dlui Stefan Velovan, care expune motivele, pe care s'a basat proiectul de lege, când s'a prezentat în casa deputaților prin ministrul de culte, și le combate cu agerimea și claritatea propriei dlui Velovan, prezentând următoarea:

Rezoluțiune.

„Proiectul de lege despre asilele de copii, prezentat casei deputaților decătră ministrul de culte și instrucțiune al Ungariei, cuprinde în sine dispozițiuni menite a deștepta cele mai mari îngrijiri în cetățenii nemaghiari ai patriei noastre.

„Proiectul silescă părinții sub condițiuni, care trec preste puterile lor, de a trimite pruncii în vîrstă de 3—6 ani la asile cu organizație străină individualității familiilor nemaghiare, făcându-se cu neputință înfrîurirea firească, recunoscută de toate popoarele civilisate, ce trebue să o zibă părinții la punerea fundamentelor de conduită familială, națională, religioasă și morală a pruncilor lor. —

„Cu despectarea articolului de lege XLIV. din 1868, articolul sancționat de Majestatea Sa și astăzi în vigoare, și în disprețul dreptului familiei de a-și imprima caracterul individualității sale la sădirea primelor obiceiuri religioase și morale ale pruncilor, proiectul are scopul clar pronunțat, de a ocupa pruncii din asile cu limba maghiară, așadar cu o limbă străină, într'un timp, când pruncii nu au primit încă nici primele elemente de instrucțiune regulată în limba maternă. — Dacă în familie nu s'a început vre-o cultivare rațională a limbii materne, e sigur, că ea nu va fi în stare să-și afirme locul ce-i compete în educație față cu o limbă străină, care se cultivă ajutată de toate mijloacele, pe care le ofere calificăția puterilor didactice aplicate la asile.

„Și în punctul acesta proiectul de lege ia familiilor nemaghiare ori-ce puțință de a se pune în apărare. Ba gradul de bună educație trupească și sufletească, pe care comuna întreagă împreună cu ajutorul statului abia e în stare a-l atinge, la copiii asilului se declară prin proiect ca condițiune, pe care fiecare familie de țeran nemaghiară trebue singură să o îplinească, dacă voesce să fie scutită de nenorocirea de a contribui cu dare grea la propria ei desnaționalizare.

„Măneacănd dela conștientă desvoltată în mod neasemenat la poporul român, că calitățile sale etnice, care au contribuit în timp de o mie de ani a asigura existența Un-

riei ca stat poliglot, au trecut deja prin probele care dau poporului român dreptul de a-și păstra și cultiva individualitatea sa neatinșă și neajguită, proiectul din cestiune, privit din acest punct de vedere, nu numai că invoalvă o injustițe, ci e cualificat a produce adănci nemulțumiri între cetățenii statului și a da frâu liber la experimentări urmate neapărat defecări și crise sociale, care pot fi primejdioase pentru însasi existența statului. —

„Din aceste motive adunarea alegătorilor români din cercul electoral al Caransebeșului însinuă înaintea publicității în terminii cei mai sârbătorești protestul seu în contra proiectului de lege pentru asilele de copii, ca a unui vâdit atentat asupra legalelor și justelor aspirațiuni de cultură națională ale poporului român din această patrie.”

După citirea rezoluțiunii se dă cuvântul dlui Ioan Ionaș, care, făcând o repriză asupra luptelor naționale ale cercului nostru electoral începând dela desființarea miliției până în zilele noastre, arată, că guvernul a zădărnicit toate încercările noastre de a ne desvolta pe terenul economic și cultural. Oratorul, sub aplausele întregii adunări, motivând recomandă primirea rezoluțiunii. — Rezoluțiunea se sprigincesc încă prin cuvântul bine simțit și motivat al dlui Ioan Lințu, care încă recomandă primirea rezoluțiunii. — Președintele adunării pune la vot rezoluțiunea, care se primesece cu unanimitate și cu mare entusiasm din partea adunării. — Luând cuvântul dl. Patriciu Drăgălina, face o repriză istorică asupra suferințelor Românilor înainte de 1848, adică sub era iobăgiei, și arată, că suferințele poporului nostru înainte de proclamarea principiilor de libertate, frățietate și egalitate astăzi se repetează în disprețul acestor principii proclamate.

Cercul nostru electoral al Caransebeșului însă a avut soarta, de a fi găsit un singur bărbat maghiar, care să-i înțeleagă suferințele și care în mijlocul torrentului soviniști a avut curajul să-și ridice vocea pentru drepturile naționalităților apăsate. Acest bărbat este Ludovic Moosáry, reprezentantul cercului nostru. Vorbitorul propune și adunarea votează a i-se trimite o telegramă, în care să i-se mulțumească pentru ținuta lui adevărat patriotică față cu proiectul de lege pentru asilele de copii. În fine președintele adunării mulțumescă alegătorilor pentru participare, și exprimându-și bucuria asupra rezultatului adunării și înasufierii alegătorilor, declară adunarea de închisă. Dl Ioan Ionaș mulțumescă dlui președinte în numele adunării pentru zelul, pe care l'a desvoltat

FOIȚA „TRIBUNEI”

Correspondență din Bucuresci.

XVI.

Tolstoj.

(Urmare și fine.)

Cartea aceasta isbia atât de puternic în modernele noastre vederi și sentimente, încât publicul a fost doritor să scie cât Tolstoj există în Posdnicev, întrucât se identifică autorul cu vederile, pe care Posdnicev le exprimă în povestirea vieții lui familiare. Și Tolstoj a și scris câteva pagine despre ce a voit el să ție. Călăuzit de aceste pagine, am expus mai pe larg părțile acele ale povestirii, în care ideile lui Tolstoj sunt și ale lui Posdnicev: e falsă știința, care ne învață, că satisfacerea boldului sensual este igienică și care justifică în acest chip prostițuția; necredința soților este o urmare a vederilor despre iubire, care nu trece numai drept o condiție a sănătății și a plăcerii, ci și a fericirii poetice, sublimul vieții, cum o prezentă și romanele, poeziile, operele, cântecele etc.; existența copiilor și-aia perdat sensul, nu mai este înțeleasă; educația lor este greșită; societatea noastră a făcut din amorul, care la urma urmelor este tot sensual, un lucru, pentru care își perd timpul, bărbatul ca să cucerească obiectul iubirii sale, femeia cu ademenirile, și de aici isvioresc lenevirea bărbatilor și nerușinarea femeilor. Concluzia lui Tolstoj este, că împreunarea cu subiectul

iubirii, fie și în căsătorie, este numai o pedecă pentru munca ce ar trebui adusă în slujba omenirii, patriei, științei, artei și a lui Dumnezeu, că este nedeamnă.

Precum vedem, Tolstoj este un critic foarte asemenea lui Posdnicev, care nu se spărie nici de consecuență, că neamul omenesc s'ar stinge, dacă și-ar întocmi vieța în deplină potrivire cu idealul lui, pentru-că, ție el, neamul omenesc tot o să peară, și astfel idealul meu nu este în contradicție cu ultimele intenții ale vieții universului. Tolstoj, care este un singuror cercetător biblic, mai aduce drept dovadă și faptul, că Isus nu a propovedit căsătoria, ba mai curând a negat-o. Și dacă el mai spune, că idealul acesta al lui Isus, nu cel bisericesc, trebue să ne fie întru toate idealul nostru, deci și în privirea vieții familiare, atunci este evident, că Tolstoj este foarte asemenea lui Posdnicev.

Nimenea nu va nega existența cusururilor ce a pricinuit nascerea acestor convingeri, de care însuși Tolstoj spune, că s'a îngrozit, când le-a descoperit în cercetările sale. El este însă de vină, că ajunse la astfel de rezultate; pentru-că el caută să resoalve o cestiie socială, nebișând în seamă, decât numai învățăturile lui Isus, așa cum el crede că au fost în formularea lor originară și sentimentul, al seu și al firii omenesci în genere. Tolstoj argumentează cu sentimente, când din plânsul unui copil și din rușinea unei tinere femei deduce, că „vanul instinct”, cum țieea Eminescu, este nenatural. Știința, judecata, ne învață altceva. Acesta este un

punct de vedere critic pentru opera lui Tolstoj, de care ne ocupăm.

Tolstoj nu vrea să recunoască exactitatea unei legi fiziologice, care poate să fie exagerată une-ori, dar care-i hotărâtă, fixată, aceea a contrastului de activitate și pasivitate, prin care se caracterizează bărbatul și femeia. Este natural, ca și consecuențele ce rezultă din această lege să nu le găsim la el. Pentru Hartmann, filosoful inconștientului, acest contrast este o cestiie hotărâtă și deci și consecuențele lui sunt absolut corecte. Anume el ție, *) că-i o teologie a naturii, că bărbatul se fie activ și femeia pasivă, căci de ar fi amândoi activi, atunci vieța sensuală ar cutropi toate celelalte părți ale traiului, și de ar fi ambii pasivi, intențiile naturii n'ar pute fi suficient asigurate. Dacă i așa, atunci este ridicol să cauți a împedea sincera manifestare a legii acesteia ori a șterge consecuențele sociale ale ei. Astfel ar fi un rigorism ridicol să-i interdică bărbatului încă nefisurat o libertate, pe care obiceiul n'o iartă femeii și (p. 43) „dacă în acest sens al rigorismului am voi să facem și din virginitatea pețitorilor o condiție a căsătoriei valabile, atunci căsătoriile legitime n'ar mai fi întemeiate decât numai de oameni, al căror defect fiziologic nu-i face doritori după propagarea firii lor și prin cultivarea mai multor generații, distinse prin descrescerea populației, s'ar produce un soi de oameni, care nici n'ar mai gândi la însurat”. Din același motiv

*) Eduard von Hartmann, Moderne Probleme

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.

Terențiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. I. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul VIII.

(Urmare.)

Paraclisierul li agră cu cuvinte aspre; dar' când recunoscu în cel întârziat pe anahoretul Paul din Alexandria, își schimbă glasul și ție rugându-l prietenesc, aproape cu smerenie:

„Sfîrșesc cu rugăciunea, bunul meu evlavios. Obștia a părăsit biserica și trebue să o încheiu din pricina odăjdilor noastre nouă și frumoase și a hoților păgâni. Sciu, că frații din Raithu te-au ales presbiter și că din partea trimișilor lor și-a oferit aceasta înaltă cinste. Ei au vizitat și biserica noastră și au admirat-o mult. Te muți numai decăt la ei, sau mai sârbezi cu noi prasnicul cel mare?”

„Ai să afli mănă”, răspuse Paul, care se ridicase și sta răzimat de un stilp al tinții înguste și neîmpodobite a pocăinței. „În casa aceasta locuiesc acela, al cărui sfat aș vră să-l cer. Te rog, lasă-mă singur. Dacă voesci, încheie ușa și slobozi-mă mai târziu, când te duci să te culci.”

„Nu se poate”, ție celalalt meditând. „Nevasta-mi este bolnavă, și locuința mea e

intr'un şir lung de ani pe terenul luptelor noastre naţionale. Cu aceasta adunarea s'a terminat între nesfârşite aclamaţiuni.

Deşi adunarea n'a avut fericirea, de a putea saluta în mijlocul ei pe bărbatul cel mai luminat şi cu devotament nesfârşit pentru binele asupritei noastre naţiuni, adică pe ilustratul Sa dl general Traian Doda, s'a putut observa însă, că spiritul lui plana nevădit, dar simţit asupra întregii adunări.

Liga pentru unitatea culturală a Românilor.

Ni-se scriu cu data 17/29 Ianuarie din Craiova următoarele:

Unitatea culturii naţionale române, ieri seara 'şi a s'erbătat şi la noi intrarea dorită. S'a constituit şi aici o secţiune a ligei pentru unitatea culturii române.

La apelul comitetului de iniţiativă a răspuns un număr însemnat de cetăţeni. Preste 500 de indivizi din crema societăţii craiovene: juristi, адвоаci, proprietari, comercianţi, profesori şi alte ramuri sociale din cetăţenimea noastră se întruniseră la actul important pentru toată românimea.

Mai întâiu s'a constituit comitetul provisor. După aceasta s'a început discuţiunea.

Între mai mulţi oratori, cel dintîiu a cerut cuvîntul dl Petru Chiţu. Intr'un discurs de admirabilă însuşire a descrierii suferinţelor fraţilor nostri de sub administraţiunea maghiară.

Dl profesor Bumbăcilă încă s'a ocupat în discursul său cu aceeaşi temă şi cu aceeaşi însuşire ca şi antevorbitorul său. S'ar putea dice cu un sentiment potenţat.

Dinsul, descriind starea cea tristă a Românilor de preste munţi, nu s'a mulţumit numai a expune şi a zugrăvi starea Românilor de dincolo, spre a ni-o face cunoscută şi nouă celor de aici. Cu succes a străbătut prin modul cel duos al expresiunilor sale la coardele cele simţitoare ale inimilor auditorului. Erau puţine feţele, preste care se nu fi vădit cum lacrimile trăgeau brezele umede cristaline.

Erau lacrimi de înfrîntare, dar şi de bucurie.

De înfrîntare pentru cele ce suferă fraţii sub dominaţiunea maghiară.

De bucurie că s'a înfrîntat şi aici o secţiune filială dependentă de liga din Bucureşti, spre a veni într'ajutorul cultural fraţilor de un sânge.

Comitetul activ ales de secţiune e de 15 membri.

Acum succes strălucit dorim comitetului şi printr'însul secţiunii şi ligei.

Sperăm, că entuziasmul ce s'a manifestat aseară n'are să fie foc de paie, ci un foc sacru vestalic, care n'are să se stingă nici-odată, ci care va avea să încălzească şi lumineze departe şi preste generaţiuni viitoare.

Da, da, şi noi sîntem geloşi de limba, literatura şi cultura română, nu numai pentru cei de aici din România liberă, ci pentru toţi Români, ori-unde ei trăiesc.

departe în capul oraşului la poarta cea mică, apoi am să duc astăzi cheile la senatorul Petru, al cărui fiu, arhitectul Antoniu, voese să înceapă mănă des-de-dimineaţă cu aşezarea altarului celui-nou. Cu răsăritul soarelui vin lucrătorii, şi atunci...

„Arată-mi cheia“, îl întrerupse Paul. „La câtă binecuvîntare poate o soulă atît de mică să ne închidă şi să ne deschidă intrarea. Scii, omule, 'mi-se pare, că ne putem ajuta amîndoi. Tu te duci la nevastă-bolnavă, ear' eu, după-ce 'mi-am sfîrşit rugăciunea, duc cheia la senatorul“.

Paraschisul se cugetă căva, apoi făcu pe voia fitorului presbiter din Raithu, rugându-l să nu zăbovească prea mult.

Când el trece prîlungă casa senatorului, îi veni miros de carne friptă.

Era om sărac şi cugeta în sine:

„Acesta potesce numai când chiar voese, dar' noi şi când mai puţin vom“.

Mirosul, care a provocat această plînsoare, venia dela un berbec fript, care a fost servit casenilor adunaţi ai senatorului ca cină de sîrbătoare.

Chiar şi sclavii au luat parte la cina întîrziată. Petru şi Dorotea şedeau, după obiceiul Grecilor, pe jumătate culcaţi lîngă-olaltă pe o laviţă simplă, şi dinaintea lor era masa, la care nu mai şedeau nimenea, dar' lîngă care de tot aproape erau scaunele copiilor celor mari ai casei.

Sclavii şedeau mai lîngă uşe pe pămînt şi se îmbulziau în două cercuri în giurul

Din Bucovina.

Cernăuţi, 26 Ianuarie n.

Prin patentul imperial din 23 Ianuarie a. c. s'a disolvat dieta imperială din Viena şi s'a ordonat facerea alegerilor nouă. Gazeta oficială „Wiener Zeitung“ însoţesce patentul acesta în partea sa neoficială cu o declaraţie lungă, în care amintesc despre activitatea mare şi lucrările legislative ale dietei imperiale desfiinţate şi mai ales în privinţa restaurării echilibrului în etatul financiar. Naturalmente devenise activitatea legislativă spre sfîrşitul perioadei mai înecată şi îngreunată.

Considerările scurtimei terminului până la sfîrşitul legal al periodului de legislatură, schimbările cele multe întemplate ale partidelor şi din cauza acestora referinţele cele grele şi dubioase ale majorităţii, cum şi considerările la scopurile viitoare lăsa momentul binevenit pentru reînnoirea dietei imperiale şi clarificarea situaţiei politice. Să exerce deici alegătorii dreptul lor constituţional cu pricepere patriotică. Austria are trebuinţă şi în viitor de un parlament, care cugetă, simte şi lucrează ca un Austriac, şi care pune puterea şi demnitatea monarhiei preste interesele partidelor.

Majoritatea parlamentară trebuie să satisfacă recerînţelor statului, să desvaloe o activitate puternică legislativă şi să fie un scut tare contra aspiraţiunilor nepatriotice extreme, să apere constituţia imperiului şi drepturile constituţionale ale regatelor şi ţerilor, să considere individualitatea popoarelor şi convingerea religioasă ca bazele cele mai ponderoase ale ordinii omenesco. Majoritatea să aibă, înţelegînd semnele timpului, şi priceperea pentru cestiuni sociale. Pe terenul larg al dezvoltării economice şi spirituale va avea mult de lucrat noua reprezentanţă populară. Varietatea Austriei în interesele naturale şi de popoare lasă cu greu a presupune formarea şi existenţa majorităţilor mari, cu totul omogene. Va fi totdeauna scopul guvernului de a conduce politica statului sub toate împrejurările cu energie la ţinta adevărată. Manifestarea încheie cu expresiunea aşteptării, că prin alegeri nouă se va forma totdeauna o majoritate de politici din diferite partide, care va fi gata de a corespunde scopurilor şi a sprigini în sensul acesta pe un guvern, căreia îi binevenit conlucrarea fiesce-cărui moderat patriot.

Cestiunea ardelenască în parlamentul român.

Discursul deputatului C. Cogălniceanu, ținut în şedinţa camerei României la 14/26 Ianuarie a. c.

(Urmare.)

Şi, dlor, ca să nu fiu tractat de parţial, voi vorbi şi de Români din Bucovina, şi de cei din Basarabia.

Cei din Bucovina au aceleaşi drepturi civile şi politice ca şi ori-ce alte naţionalităţi din imperiul Austriei şi în dieta Bucovinei majoritatea este compusă din Români. Deputaţii Bucovinei în parlamentul Austriei sînt mai toţi Români: prin urmare vedeţi, că nu putem imputa nimic guvernului Austriei; căci dacă Români de acolo n'au destulă energie, nu-i putem acusa decât pe dişii, ear' nu pe guvern.

blidelor fumegătoare, din care luau cu palma linte feartă.

Lîngă fiecare era o pâine rotundă neagră, pe care au frînt-o numai după-ce logofetul Ietro a tăiat în bucăţi berbecule.

Lui Petru şi alor sei li-a dat să-şi aleagă din bucăţile cele mai mustoase dela spinare şi din pulpi, ear' sclavilor li-a pus logofetul fieceia câte o bucată de pâine, băbaţilor una mai mare, femeilor una mai mică.

Mulţi se uitau cu invidie la bucatură mai mustoasă a vecinului sau mai favorizat; dar' nici cel mai scurtat în partea sa nu avea voe să se plîngă, căci sclavilor le era permis să vorbească numai când erau întrebaţi de stăpînul, ear' a vorbi despre mîncare, fie spre laudă, fie spre defăimare, Petru nu permitea nici chiar copiilor sei.

În mijlocul slugilor şedeau ghiemuită şi Miriam.

Ea totdeauna mîncă puţin şi de tot felul de carne îi era silă; de aceea împinse bucata ei de coastă unei sclave bătrîne, care lucra în grădina şi şedeau acum faţă în faţă cu ea, căci aceasta îi dăruise de multe-ori câte o poamă sau câte niţică miere, şi Miriam iubia dulceleţurile.

Petru astăzi nu vorbea nimic cu sclavii şi şi cu ai sei numai puţin.

Stăpîna Dorotea observă îngrijată încreţitura adîncă dintre ochii lui serioşi şi cum îşi strîngea buzele, când privia îngîndurat uitându-şi de mîncare.

Cina era sfîrşită, dar' el nu se mişca şi nu observa multe priviri întrebătoare ce

în Basarabia în adevăr, Români nu au aceleaşi drepturi, cum ar trebui să aibă. Dar' cum putem noi să cerem, ca un imperiu autocrat să recunoască Românilor drepturi, pe care nu le recunoaşte nici Polonilor, care sînt o naţiune întreagă, şi nici chiar supuşilor care sînt de rasă slavă? Ei bine, cum voiţi să facem propagandă sau să intervenim prîlungă guvernul Rusiei, când Germania nu îndrănesc să intervină în afacerile Rusiei, când Rusia a început un sistem de desnaţionalizare a Germanilor din provinciile baltice?

Apoi trebuie să fim oameni practici. Ce teren avem în Basarabia a face propagandă culturală, bine faţelea cu un oare-care succes? Dar' în Transilvania este cu totul altfel. Nu avem a face cu vre-o 30 mii de Români faţă cu un imperiu colossal ca imperiul rus, ci avem a face cu 3 milioane de Români faţă cu 5—6 milioane Unguri. Acolo terenul este priincios, acolo este vitalitate, acolo este rezistenţă. Aci avem a face cu un stat constituţional, în care naţionalităţile sînt recunoscute; numai Români nu sînt recunoscuţi ca naţionalitate.

Şi, dlor, să vedem, care este cauza acestei uri a Ungurilor în contra Românilor. Este oare cauza numai o ură de rasă? Nu! Sînt convinşi, că Ungurii, la lichidarea imperiului austro-ungar, voesc să joace un rol însemnat în Orient. Pentru acest scop au trebuinţă de acel punct strategic, care se cheamă Transilvania; căci acela, care va avea munţii, va avea şi văile. Aşa numai se explică ura Ungurilor, nu numai în contra Românilor din Transilvania, dar' şi în contra celor de dincoace; căci presa maghiară îl nuce înjură în mod trivial.

În timpul războiului, precînd soldaţii români se băteau cu vitejie şi storceau admiraţiunea lumii întregi Ungurii diceau că ar fi fost mai bine, ca soldaţii nostri să lase armele acasă, pentru-ca luîndu-o la fugă, să aibă acasă, să spună, că au fost nearmaţi.

Dar' aceasta este presa. Dar' mai deunăci, când cu procesul de presă al gazetei „Tribuna“, un agent al justiţiei, procurorul maghiar, a insultat naţiunea română de dincoace de Carpaţi. Şi în timpul războiului nu numai presa maghiară, dar' însuşi guvernul maghiar a intervenit pentru a se disolva societatea română ce se fundase spre a veni în ajutorul răniţilor români. Mai mult, se formase o societate de femei, ca să facă seamă pentru răniţii români; ei bine, şi această societate a fost disolvată decătră guvernul maghiar. Vă întreb acum, la ce ne putem aştepta dela Unguri, când au astfel de simţăminte contra Românilor? Putem sta noi în diferinţă? Ar fi să ne sinucidem noi înşine.

Nu este, dlor, vorba să facem irredentism; departe de noi asemenea idei; este vorba ca bănesc şi moralicesc să venim în ajutorul Românilor din Transilvania pentru emanciparea lor intelectuală şi dobîndirea de drepturi politice. Dealmintrelea în această privinţă răspunsul dat de dl ministru al afacerilor străine, cu ocaziunea interpelării dlui Grădişteanu, este nu se poate mai satisfăcător. Eată ce a spus dl ministru al afacerilor străine:

„Pot însă, terminînd, să vă spun relativ la dorinţele ce exprimaţi, că cred şi eu, că statele, cari au sub dominaţiunea lor Români se vor convinge, că Ro âni sînt un popor

erau îndreptate asupra lui din ochii mesenilor.

Nimenea nu avea voe să se scoale, înainte de a da stăpînul semnul.

Mai impacientă dintre toţi îi urmăria Miriam mişcările. Ea se mişca neliniştită în locul ei, frămînta pânea, rămasă cu degetele-i ascuţite şi răsufletă acum îi era mai repede, acum se părea cu totul oprită.

Ea auzise deschîndu-se poarta şi cunoscuse paşii lui Hermas.

„Vine la stăpînul; numai decăt are să între şi să mă afle între acestia“, cugetă ea, netîndu-şi fără voe pîrul cel aspru, şi se uită cu o privire, în care se mestecau ura cu dispreţul, la ceilalţi sclavi.

Dar' Hermas nu veni.

Că o va fi înşelat auzul, nu se temea nici un moment.

Oare aşteaptă la uşe până după sfîrşirea cinei? Oare visita lui tîrzie este la Sirona la care şi ieri îl văduse intrînd cu ulciorul de vin?

Soţul Sironiei, Phoebiciu, asta o scia, era în munte şi jertfia cu soţii sei la lumina lunei lui Mithras într'o pesteră, care o cunoscuse demult.

Văduse pe centurionul, cum eşise din curte pe timpul vecerniei cu câţiva soldaţi, dintre care doi duceau o ladă mare, din care se vedeau toatele unui vas urias, un burduf cu apă şi multe alte acareturi.

(Va urma.)

leal şi fidel şi că e în interesul acelor state de a tracta atari supuşii cu dreptate şi cu moderaţiune“.

Prin urmare dl ministru al afacerilor străine a constatat: 1) că Români din Ungaria nu sînt tractaţi cu dreptate şi moderaţiune, şi 2) o simplă dorinţă, exprimată decătră un ministru, face mai mult decăt cererea cea mai categorică a unui simplu deputat, şi nu asupra acestui punct voesc o declaraţiune dela d-sa; voesc însă o declaraţiune la alte două puncte din destăinuiriile făcute de un membru din minister, dl Maiiorescu.

Dl Maiiorescu a declarat mai întîiu, că poate ca guvernul să se vadă silit să iose măsuri spre a împiedea publicarea broşurii studenţimii române despre starea Românilor din Transilvania.

Ei bine, când într'o teară ca România, unde spiritul de libertatea presei merge aşă de departe, încăt guvernul nu cutează să deie în judecată pe acei diaristi, care înjură ţilnic pe M. S. regele, cum va cuteza să oprească studenţimea română de a publica o expunere a stării Românilor din Transilvania?

Asupra acestui punct cer ca să declare guvernul, că desaproabă vederile dlui Maiiorescu, şi că nu va lua nici o măsură în contra studenţilor.

(Va urma.)

CRONICĂ.

Din paşalicul lui Bethlen Gábor. Enric Schwickier şi Iosif Schuster, deputaţi dietali, cel dintîiu al cercului Sighişoara şi al doilea al cercului Mediaş, au răspuns telegramului vicecomitetului din comitatul Tîrnava-mare, — reproducă şi de noi în numărul 14 al diarlui nostru, — că din încrederea cercurilor lor au predat în 30 Ian. a. c. o petiţiune ministrului de interne conţelului Iuliu Szapáry. Majoritatea locuitorilor din cele două cercuri roagă pe ministrul de interne, ca să primească demisiunea comitetului-suprem din comitatul Tîrnava-mare, contele Bethlen Gábor, deoarece-ce în general guvernarea lui a produs stări nesuportabile cu deosebire în cele două cercuri.

„Reuniunea femeilor române din Caransebeş“ prepară o expoziţiune locală cu deosebire de manufacturi ţărănesci, din a cărei venit curat a treia parte va fi menită pentru monumentul lui Constantin Loga. Amînuntele se vor publica mai tîrziu.

Comitetul „reuniunii femeilor române din com. Hunedoarei“ invită la petrecerea cu dans arangiată în favoarea „fondului reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei“, care va avea loc la 14 Februarie 1891 st. n. în sala „Redutei“ din Deva. Începutul la 8 oare seara. Preţul de intrare 1 fl. v. a. de persoană. Contribuii şi suprasolviri se primesc cu mulţumită şi se vor cuita pe calea publicităţii.

Carnevalia. În 11 Februarie a. c. n. va avea loc în Sas-Sebeş, în sala la „Leul de aur“, un bal român în favoarea bibliotecii şcolii rom. gr.-or. Începutul la 8 oare seara. Preţul de intrare: de persoană 1 fl., — de familie 2 fl. v. a. Oferte maritimose se primesc cu mulţumită şi se vor cuita pe cale publică.

Liga pentru unitatea culturală a Românilor. Comitetul secţiunii de Prahova a ligei pentru unitatea culturală a Românilor e compus astfel: Dr. Ioan Cloaje preşedinte; Anton A. Arion, Stefan Iancu vice preşedini; Aurel Şulţ-Carpenişanu, Teodor Răicea secretari; Nicolae Lăzărescu, Ilie R. Nisipeanu cenzori; G. G. Ionescu, Ioan Stăia controlori. Liga din Prahova numără deja preste 200 membri.

În Turnu-Severin s'a constituit deasemenea filiala ligei pentru unitatea culturală a Românilor. Comitetul ales se compune din dnii: A. Axentie, Hergott, D. Popescu, P. Dumitrescu, N. Vîroveanu, Z. Zacharie şi Al. Focşan. Dl S. Cartianu este ales de preşedinte, dl M. Toşan cassar şi N. Vîroveanu secretar.

Tîrgoviştenii nu vor să rămîna mai pe jos de celelalte oraşe din România; preste trei-deci de persoane din cele mai importante din vechia capitală a Munteniei s'au întrunit şi s'au constituit în liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Lupii în iarna aceasta se arată în număr foarte mare prin apropierea Sibiului şi a comunelor din giur. Aşa la Gurariului, Orlat şi Cristian s'au vădit umblînd trei haite de câte 13 lupi, dintre care 6 au fost împuşcaţi. În o singură noapte o haită de 10 lupi a sfîşiat la Bradu circa trei-deci de oi; aceeaşi haită se dice că ar fi sfîşiat chiar şi în vara şi toamna trecută la Săcădate, Avrig şi Bradu mai mulţi cai, mînzii şi oi. Dilele din urmă s'a observat în apropierea Şelimbărului o haită de 4 lupi. La ci miterul militar a fost împuşcat unul, ear' la vilele Sibiului 2 lupi foarte mari. Nisec ţerani ce umblau la vînat, au dat pe hotarul Slimnicului preste o haită de 10 lupi, din care au împuşcat 2. Cu această ocaziune ţerani au împuşcat şi un mistreţ.

O nouă invenţiune medicală. Profesorul Mosetig din Viena a făcut la 30 Ianuarie a. c. în societatea medicilor de acolo împărtăşiri importante asupra mijlocului

de vindecare în contra racului, de coperit de el.

„Societatea academică „Academia ortodoxă“ din Cernăuţi îşi va ţine conferenţa sa solemnă în 30 Ian. (11 Febr.) a. c. în sala sinodală a palatului metropolitan. Începutul la 4 oare p. m. Pentru comitet: Preşedintele societăţii: stud. teol. Vasile Găina, secretarul I. stud. teol. D. Percec.

Epidemia bubatului bîntue în Copenhaga, după-cum se telegrafează de acolo, deja de mai multe zile. Treideci persoane au murit de bubatul negru.

Un rîu subteran. În departamentul Lot, în Franţa, s'a descoperit un rîu, care curge sub pămînt. Descoperitorii au urmat pe o barcă cursul lui pe o distanţă de 2 kilometri, şi au trecut prin nisece peşteri miraculoase, unde au găsit 7 lacuri şi 32 cascade. Lungimea totală a rîului se presupune a fi de 8 kilometri.

Un vapor dispărut. Mare grije inspiră în Londra soartea vaporului de transport francez „Annamite“, care a plecat dela 1 Ianuarie cu 711 pasageri dela Tulon la Cochinchina. Cîrculă aglomerat, că vaporul s'a cufundat în mare, după-ce a primit pe bord un batalion de infanterie la Oran.

Îndrumări pentru proprietarii de pămînt în afacerile de comassare.

În ministerul unguresc de justiţie s'a pornit o mişcare, care tînde a afla modul, cum s'ar putea aduce comassarea tuturor comunelor încă necomassate mai grabnic în deplinire.

Chiar şi o anchetă de oameni pricepuţi a fost convocată în cestiunea comassării şi nu va trece poate mult, până-cînd se va proiecta şi sancţiona o lege nouă în direcţiunea aceasta —

Prin diarele românesco s'a scris de mai multe-ori în cestiunea comassării, dar' scrierile aceste au fost, după-cît sciu eu, mai mult numai plîngerii contra abuzurilor ce s'au făcut la unele comassări, descrierea unor casuri concrete sau cel mult pledoarea în contra ideii de comassare.

Domnul Cornea inginer diplomat, a scris chiar şi o broşură despre comassări, care însă este mai mult un apel în favoarea comasării; dar' o lucrare obiectivă asupra mersului lucrurilor de comassare, care să arvească încă de îndreptar acelor, care vrînd-nevrînd trebuie să comasseze, ne lipseşte cu totul şi nu e deci lucru de mirat, dacă şi în comunele, care sînt pe cale de a comasa, chiar şi oamenii de carte vorbesc despre comassare ca despre a opta minune lumească.

Creînd, că voi face un bun serviciu tuturor acelor, care de bunăvoie ori silii trebuie să se ocupe cu comassarea, în următoarele voi desvîli încătră discursul comasării, descriind dela început şi până la fine lucrările de comassare, dînd ici coala îndrumări şi făcînd obiecţiunile, care am socotit că vor fi de lipsă.

Ori-şi-cine, dacă posedă cel puţin două parcele de pămînt, care după lege formează obiect de comassare, este îndreptăţit a cere pentru comuna, pe al cărei teritoriu îşi are pămîntul comassarea.

Cererea se face în patru exemplare şi se aşterne tribunalului, la care aparţine comuna respectivă.

Cei care cer comassarea sînt deobligăţi a anticipa speşele pentru prima comisiune, despre a căror sumă tribunalul, îndată după cerere, îi şi avisează; şi dacă comassarea se în-cuviîncează, atunci chieluile aceste li-se întoarnă din partea tuturor locuitorilor din comuna, care, avînd ceva pămînt, participă la speşele de comassare, la din contră însă adică dacă comassarea nu se poate admite, perd banii anticipaţi.

Tribunalul publică cererea aceasta în foaia oficială şi încă cel puţin într'o foaie, care e mai citită în ţinutul acela, însărcinează apoi cu ducerea în deplinire a agendelor pe unul dintre juii mai experţi în afacerea comasării şi totdeodată determină şi o di de pertractare, la care pertractare se constatează, dacă după lege comassarea are loc ori ba.

Pertractarea aceasta se ţine la faţa locului, adică în comuna, care are să se comasseze; şi dacă proprietarii, care sînt pentru comassare, posed din întreg teritoriul comunei a patra parte, atunci comassarea se face.

E de însemnat, că la moşia celor care sînt pentru comassare se mai adauge încă fără nici o întrebare ori-ce moşie erarială ori comunală, moşia institutelor publice şi a corporaţiunilor, moşile bisericesci, porţiunile canonicie, precum şi moşile tuturor orfanilor, care stau sub tutorat; şi mai departe e de însemnat, că cei care la pertractarea aceasta din ori-şi-care motiv nu se prezentează ori reprezentează, se consideră între aceia, care voesc comassarea.

Avîndu-le toate aceste în vedere, uşor se poate înţelege, că puţine comune vor fi, în

care, cerându-se comasarea după lege, se nu se poate admite.

Atât la pertractarea aceasta, cât și la toate celelalte, proprietarii externi, adică aceia, care își au locuința prin alte comune, dar au moșie pe teritoriul comunei care se comasază, au totmai aceleași drepturi ca și cei indigeni.

Datele de lipsă, pentru-ca se se poate constata, dacă cei care vreau comasarea au a patra parte ori ba, se iau din catastrul de contribuție.

Pe baza datelor adunate de judele în-sărcinat cu afacerea, tribunalul aduce hotărârea, că se poate ori nu se poate admite comasarea. (Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Un prinț modest.) Răposatul moștenitor al tronului Belgiei, prințul Balduin, era foarte modest.

El nu putea suferi lingușirile. Într-una din zile se exercita la tragerea de semn. Din 5 gloanțe nu putu isbi în țintă nici unul.

Era totuși foarte vesel și se pregătia să urmeze cu încercările.

Un colonel din suita sa îi dăse:
— Alteț, poate-că pușca e proastă.
Prințul atunci se adresă soldatului care-i împrumutase pușca, și-i dăse:

— Ai tras cu arma aceasta înaintea mea, prietene. Câte gloanțe ai încercat?
— Pece.
— Din aceste de ce câte au ajuns în țintă?

— Șapte.
— Îți mulțumesc.

Și prințul Balduin, întorcându-se către oficerii din giurul său, le dăse:
— Vedeți, domnilor, nu e pușca proastă, ci trăgătorul.

Prințul urmă și nimeri de două-ori, — ceea-ce confirmă răspunsul său în adevăr clasic.

(Un sergent original.) Un soldat german se prezentă la corpul de gardă și ceru să vorbească cu un tovarăș al său, un anume Schleizer din aceeași companie.

Sergentul de serviciu, care se mândrește că cunoaște pe toți soldații regimentului, exclamă:

— Schleizer? Da! Îl cunosc, e un soldat așa și pe dincolo, înalt, blond, cu favorite întoarse în sus.

— Dar' nu, dle sergent, Schleizer e mic, brunet și nu are favorite.

— Mic, brunet și fără favorite! răcnesc sergentul; ei, atunci cunosc eu un soldat care are semnele acestea, însă nu se numește Schleizer, ci Hagler.

Și întorcându-se către un soldat de serviciu, îi poruncise să cheme pe Hagler din a treia companie.

Hagler sosese.

Sergentul e un om care nu admite să fie desmășit și răcnesc la cei doi care trebuie să se întâlnească:

— Ei, vă cunoașteți?

Schleizer se uită lung la Hagler și acesta la cel dintâi, pe urmă mărturisesc, că nu s'au mai văzut în viața lor.

— Ah! ticăloșilor, urlă sergentul, v'ati unit ca să mă dați de minciună! Ei bine, caporale, pune-i pe amândoi la arest și se-i ții acolo până se vor cunoaște bine.

(Vîrsta pasărilor.) Dintre toate pasărilor e lebedă care atinge o bătrânețe adîncă; ea poate trăi 300 de ani. Șoimul până la 160. Uliul și vulturul trăiesc asemenea mult. În grădina imperială din Schönbrun a murit un vultur, care trăise în colivie 114 ani. Papagalii pot trăi în timpul când sînt prinși și domesticiți încă 100 de ani. Gîsca și cucul pot trăi acemenea mult, cea dintâi mai cu seamă dacă nu e friptă mai înainte pe varză. Corbii pot trăi ear' 100 de ani. Coțofanele când sînt prinse trăiesc numai 20—25 ani, în libertate însă mai mult, cocoșul de casă poate să ne deștepte cu cântarea lui 15 până la 20 de ani. Porumbeii trăiesc 10 ani, ear' pasărele cântărește 8 până la 18 ani. Priveghitoarea trăiesc relativ puțin, în închisoare numai vr'o 10 ani, mierla 15. Canarii dela noi 12—15 ani, însă cei-ce trăiesc în libertate pe insulele canarice pot ajunge o vîrstă mai mare.

Posta redacțiunii.

Domnul P. L. . . a în Kricșova. Darea de consum, conform legii, are de a se plăti numai o dată. Exemplu: Dacă un individ din comuna A. duce 20 chilgr. carne spre vîndare în comuna B., atunci respectivul, neplătind darea de consum în comuna A., e îndatorat a o plăti în comuna B.; ear' plătiind-o în comuna A., nu e îndatorat a o plăti și în comuna B., afară de aceea, care trebuie plătit în comuna B. pectiv în orașul unde se vinde carnea. Că respectivul individ a plătit sau nu darea de consum, aceasta se poate vedea dacă produce sau nu adeverință de plată.

Adunarea alegătorilor români din Sibiu contra „Kisededov“-urilor.

Astăzi la 2½ oare d. a. s'a deschis în sala cea maimare ce o are Sibiul, în sala dela „Gesellschaftshaus“, imposita adunare a alegătorilor Români prin Dr. Aurel Brote. Aproape 1000 (una mie) de alegători erau prezenți. Întreaga inteligență din loc, mulți preoți și mai ales și mulți țerani din giur erau de față. Dl Pompiliu Piposiu a desvoltat într'un discurs convîgător și însuflețitor, întrerupt des de aplausele frenetice ale adunării, stricăcioasele însușirile proiectului de lege ostil existenței naționalității române. Rezoluțiunea, care protestă solemn în contra „Kisededov“-urilor, a fost primită în unanimitate. Sibiul n'a vădut demult o asemenea frumoasă adunare.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 3 Februarie n. O conferență de comercianți și industriași ungari a acceptat un memorandum, în care se aduce cea mai mare recunoștință politicii de comunicație a guvernului și se dovedește, că pe căile ferate austriace demult sînt introduse favoruri pentru produsele austriace de mori, pentru zahar și spirt, favoruri ce fac cu neputință concurența ungară. Conferența a trimis o deputație la ministrul-president, care a declarat, că Austro-Ungaria până acum n'a pus nici o întrebare și n'a făcut nici o dispoziție, ceea-ce nici nu va urma, deoarece e mai presus de ori-ce îndoeală, că guvernul austro-ungar nu contestă dreptul necondiționat al guvernului ungar, de a pute satori în mod independent tarifele căilor ferate ale statului. Apoi deputația s'a dus la ministrul Baross, care a accentuat netemeinicia acușărilor, susținînd, că spri-ginirea energetică a intereselor de comunicație ale țării nu este încă nici-decum identică cu vătămarea pactului: pe această basă legală stăm noi.

Bruxela, 3 Februarie n. Trei sute (300) de soldați din regimentul de carabinieri s'au revoltat, vrînd să meargă acasă, și s'au dus la gară. Gendarmeria a ocupat gara și a arestat pe mai mulți; ceilalți s'au reîntors cîntînd marseliesa înaintea casei reuniunii socialiste. Forțe mari de gendarmerie îi alungă. S'a întrunit tribunalul de război.

Roma, 3 Februarie n. Regele a declarat ambasaderului german și celui austro-ungar, că prin căderea lui Crispi politica externă nu se va schimba. Regele a conferat cu Rudini, pe care însă nu l-a însărcinat cu formarea cabinetului.

Belgrad, 3 Februarie n. Consilierul de stat Milosavljevici a fost numit ministru de interne.

Berlin, 3 Februarie n. Împăratul n'a încuviințat cererea de demisionare a lui Waldersee pentru pensionare, ci numai demiterea din postul de șef al statului-maior, și îl numește comandant al corpului IX. de armată.

Madrid, 3 Februarie n. Dintre 427 deputați aleși până acum 120 sînt opoziționali, ceilalți guvernamentali.

Oporto, 3 Februarie n. Statariul se va susține o lună. Au luat parte la mișcare 600 de soldați. Numărul soldaților la dispoziția guvernului a fost o mie, dintre care 9 uciși, 28 răniți.

Bibliografie.

Au apărut:

Statutele „Societății doamnelor române din Bucovina“. Cernăuți 1891. Tipografia și litografia concesionată arch. Silvestru Morar-Andrievici. Editura societății.

Au apărut:

Din trista lui Moș Stoica. O sută și una minciuni populare din țara Ardealului, date la iveală de Sandu Pungă-Goală, dascăl și ficior de popă. Prețul 20 cr. Depusă la librăria N. I. Ciurcu. Brașov, tipografia A. Mureșianu 1891.

În editura librăriei Nebuneli din Galați a eșit de sub tipar:

Dorul tinerimii. Cea mai completă și mai nouă colecție de cântece, cuprîndînd și cântecele ce execută corul metropolitan din Iași. 1 volum foarte elegant conținînd 300 cântece din cele-ce se cântă ađi. Prețul 1 leu 50 bani. De vîndare la toate librăriile din România. Editorii trimit cartea franco după cerere.

La societatea „România-Jună“ din Viena se află de vîndare în beneficiu ei:

1. „Almanachul“ I. al „României-June“. Prețul 1 fl. 30 cr.
2. „Almanachul“ II. al „României-June“. Prețul 2 fl.
3. „Fleurs roumaines“ (polka française) de Ed. Strauss. Prețul 50 cr.
4. „Cameliu“ (vals) de Porumbescu. Prețul 50 cr.
5. „Visuri“ (vals) de T. cav. Flondor. Prețul 50 cr.
6. „Dina Dunării“ (polka maz.) de Porumbescu. Prețul 50 cr.
7. „Pasuni“ (vals) de I. Papanicol. Prețul 50 cr.
8. „Les Gratieuses“ (polka maz.) de I. Papanicol. Prețul 50 cr.
9. „Cîntece studențesci“ de Porumbescu. Prețul 20 cr.

Localitățile societății: Pelikangase Nr. 15.

„Școala Română“. Revistă pedagogică pentru interesele institutelor de învățămînt la Români și pentru organele lor. Eșe în 8, 18 și 28 a fecărui luni. Edată și redigată de Vasile Petri. Anul V. Nr. 2 dela 18/30 Ianuarie 1891. Sumarul: Protest în contra proiectului de lege pentru grădiniile și asilele de copii. — Un nou metod de a preda istoria naturală în școlile elementare. — Istoria biblică în școala elementară. — Tractarea poeziei „Cîntec de iarnă“. — Cunoștință din istoria educației și a instrucțiunii. — Forța vaporului. — Correspondență. — Date statistice dela conscripțiunea din urmă. — Variații. — Bibliografie. — Învîtare de prenumerațiune. — Posta redacțiunii.

Călimdarul zilei.

23 Ianuarie (4 Februarie) 1891.

Julian: Clement.

Gregorian: Veronica.

Soarele: răsare 7.19, apune 5.10

Buletin meteorologic.

Sibiu, 3 Februarie n. 6 care diminează.

Observații	Diferența din prețind	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
738.5	+2.0	-4.2	-0.7—4.2	SV

Din țeară 31 Ianuarie n. 7 care diminează.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura în Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	778	-9.0	V	2
Sătmar	778	-11.4	V	1
Ciuj	779	-9.0	V	2
Orșova	779	-8.0	O	1
Arad	779	-16.0	NV	1
Panciova	776	-55.2	S	2

Sositi în Sibiu.

La 3 Februarie n.

Hotel „Melzer“. Dr. Ivan din Mediaș. I. Albert, proprietar din Cărtășoara. Munteanu din Hateg Ambrosi din Proștea-mare. Breisch, invîțător din Ibișdorf Jakob, profesor din Sighișoara.

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Mercuri, 4 Februarie 1891:

Abonament Suspensiu nr. 21

Pentru prima-oară:

„Der arme Jonathan“.

Operetă în 3 acte de Hugo Wittmann și Iuliu Fauer. — Muzică de C. Millöcker.

Economie.

Denunțarea convenției comerciale dintre Austro-Ungaria și Spania. „Neues Pester Journal“ împărtășește, că guvernul spaniol a denunțat la 29 Ianuarie a. c. convenția comercială și de navigațiune încheiată cu monarhia noastră în anul 1880.

—*—

Nou împrumut român. Guvernul român a contractat cu un cosorțiu german din Berlin un împrumut de 45 milioane roman de 4%. Asupra noului împrumut dăm după „Timpul“ următoarele amănunte: Împrumutul de 45 milioane rentă 4%, cu cuponul de 7 Iulie 1891, din care s'au vîndut ferm 25 milioane pe prețul de 84 ⁷⁷/₁₀₀ cu deducțiune de 1% drept cheltuieli și timbre cu bonificația cuponului în curs conform usului pieței Berlin și prin opțiune, care trebuie să se declare până la 15 Martie 17,000.000 lei pe același preț și cu aceleași condițiuni. Restul de 3 milioane este rezervat pentru fondul de epizootie. Aceste sînt bazele împrumutului contractat cu cosorțiu german reprezentat prin Disconto-Gesellschaft din Berlin și cu participațiunea Băncii-Naționale și a băncii României din București. Vîrsămintele pentru 25 milioane luate ferm urmează a se face la 20 Ianuarie (1 Februarie stil nou) pentru lei 10,000.000. La 15 (27) Martie pentru 15 milioane. Cât pentru opțiune vîrsămintele s'au fixat la 15 (27) Martie pentru 10 milioane și la 15 (27) Maiu pentru 7 milioane. Pentru sumele rămase în deposit la cosorțiu se bonifică guvernului o dobîndă de 3% pe an. Titlurile cele noue ce se vor emite pentru acest împrumut vor fi după același tip ca renta 4% emisă pentru conversiunea obligațiunilor 6% c. f. r. În consecență plățile se vor face asupra acelorasi case.

—*—

Tîrgul de vite dela Constanța.

Dela 1 Aprilie până la 31 Decembrie anul trecut au intrat în tîrgul de vite cornute dela Constanța 62 boi, 1 taur, 73 oi, 10.873 berbeci, 8524 miei și 39 ieđi.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 3 Febr. Grâu, hecl. 76 până 82 chilo fl. 5.40 până 6.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.50 până 5.10, sêcara 70 până 75 chilo fl. 3.50 până 4.20, orz 62 până 66 chilo — până —, ovăse 42 până 50 chilo fl. 2.20 până fl. 2.80, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, mîlaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, cartof 68 până 70 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40; sêmîntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, mazêrea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.50, lîntea 78 până 82 chilo fl. 8.— până fl. 9.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pîsat de grâu 100 chilo fl. — până fl. 15.80, fînă Nr. 1 fl. 15.80, Nr. 3 fl. 15.—, Nr. 5 fl. 13.40 slînă 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsoare de porc fl. 52.— până fl. 16.—, sêu brut fl. 20.— până fl. 22.—, sêu de lumină fl. 34.— până fl. 35.—, jumini turnate de sêu. fl. 38.— până fl. 40.—, sâpuri fl. 20 până fl. 30.—, fên 100 chilo fl. 1.10 până fl. 1.60, cânepă fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.25, spirt p. 100 L. 54 până 55 cr., carnea de vită chilo 42 cr. până 44, carnea de vițel 30 până 50 cr., carnea de porc 42 până 44 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 30 până 33 cr.

Pața din Făgăraș, 30 Ianuarie Grâu frumos hectolitru fl. 5.50 până fl. 5.90, grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.60, sêcara fl. 3.60, până fl. 4.—, cucuruzul fl. 3.50 până fl. 3.60, ovêșul fl. 2.50 până fl. 2.70 sêmîntă de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—, sêmîntă de in fl. 9.—, până fl. 10.—, fasolea fl. 4.50 până fl. 5.—, mazêrea fl. 6.— până fl. 7.—, lîntea fl. 9.— până fl. 10.—, crupenele fl. 1.20, până fl. 1.40 mîlaiul fl. 9.— până fl. 10.—, sêu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—, lumini turnate de sêu — cr. până fl. 40; unsoreea de porc 60 până 64, slînă 56—60, cânepa fl. 28.— până 35.—, un chilo carne de porc 36 cr., carne de vită 32—36, carne de vițel 30—32 cr., carne de berbec 22 cr., ouă 5 cu 10 cr.,

Tîrgul de rimători în Steinhilbrich. În 29 Ian. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 44— cr. până 45— cr., unguresci grei tineri 46— cr. până 47— cr., de mijloc 46— cr. până 48½ cr., ușori 45— cr. până 45½ cr., de marfă țerănească grea — cr. până 45— cr., de mijloc 43— cr. până 45— cr., ușoară 43— cr. până 44— cr., romănesci, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei, — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 43½ cr. până 44½ cr., transito de mijloc 43½ cr. până 44½ cr., transito ușori 42— cr. până 43— cr., îngrășați cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per — cumpîniți dela gară.

Bursa de marfuri din Budapesta deia 31 Ian. n. 1891.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela
Grâu				
Bănățeneș vechiu	76	—	77	—
Grâu dela Tisa	76	8—	77	8.05
Grâu „Pesta“	76	7.95	8.10	7.8—
Grâu de Alba-Reg.	76	8—	8.15	7.7
„Bacfa“	76	8—	8.15	7.7
Grâu ung de Nord	76	7.85	8—	7.7
Sămînțe, vechi ori noue	Soțul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr. dela	pînă
Sêcară				
Orz				
Nutret de vinars	60—62	7.10	7.90	
de bere	62—64	7.3	7.7	
Ovăse	89—41	6.9	7.20	
Cucuruz (poramb)	bănăț.	75	6.15	6.20
de alt soi	78	6.10	6.15	
Meiu				
Hrîșcă				
Grâu	de primă.	8.1	8.14	
Cucuruz	de toam.	7.77	7.79	
Ovăse	de primă.	6.24	6.25	
„	de toam.	6.98	6.99	
„	de toam.	6.12	6.13	
Proștea diverse	Soțul			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	48—	45.—	
„	roșie	48—	53.—	
Oleu de rap.	rafinat	36	50.34—	
Uns. de porc	dela Pesta	58—	53.50	
Slînă	dela țeară	41	50.42—	
„	svîntată	50.—	51.—	
Sêu	afumată	34.50	35.—	
Fructe		27.25	27.75	
Lictar	slavon, non	25.50	26—	
„	bănățeneș	24.50	25.—	
Miere	brută	—	—	
„	galbînă străcursă	27.50	23.50	
Ceară	de Rosenau	127.	123.	
Spirt	brut	17.25	17.75	
„	Drojdiițe de spirt	18.75	19.—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 2 Februarie n. 1891.

Hârtie-monetă română Cump. 8.95 vînd. 9.05
Lire turcești „ 10.20 „ 10.30
Imperiali „ 9.15 „ 9.25
Ruble rusești „ 1.30 „ 1.52

Bursa de Budapesta.

Din 31 Ianuarie n. 1891.

Renta de aur ung. 6% 104.15
„ „ 4% 100.80
Imprumutul căilor ferate ung. 115.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 112.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 90.70
„ croato-slavone 104.—
Obligațiunile desp. regalilor 96.25
Imprumut cu premiu ung. 137.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 128.25
Renta de hârtie austriacă 91.65
„ „ argint austriacă 91.0—
„ „ aur austriacă 108.75
Losurile austr. din 1860 149.50
Acțiunile băncii austro-ungare 997.—
„ „ de credit ung. 844.50
„ „ austr. 807.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina“ 102.—
Argintul —
Galbeni împărătești 5.39
Napoleon-d'ori 9.03
Mărci 100 imp. germane 56.05
Londra 10 Livres sterlingi 114.—

Bursa de Viena.

Din 31 Ianuarie n. 1891.

Renta de aur ung. 6% 104.15
„ „ 4% 100.80
Imprumutul căilor ferate ung. 105.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 111.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 99.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) —
Bonuri rurale ung. 90.50
„ croato-slavone 104.25
Imprumut cu premiu ung. 137.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 128.25
Renta de hârtie austriacă 91.65
„ „ argint austriacă 91.70
„ „ aur austriacă 108.08
Losurile austr. din 1860 —
Acțiunile băncii austro-ungare 999.—
„ „ de credit ung. 844.25
„ „ austr. 807.—
Argintul —
Galbeni împărătești 5.40
Napoleon-d'ori 9.06
Mărci 100 imp. germane 56.02
Londra 10 Livres sterlingi 118.90

Bursa de București.

29 Ian. n. — 4 oare p. m. Cassa Ultim
Renta rom. per 1875 5% 103 —
Renta română amort. 5% 101 —
„ (Schuldverschreib.) 86 ½
Oblig. de stat. C. F. R. 6% 66 —
Renta rom. (Rur. conv.) 6% 101 ¼
Imprumutul municipal 5% —
Scrisuri func. rurale 7% 102 ½
Scrisuri func. rurale 5% 99 ½
Idem urbane 7% 102 ½
„ 6% 101 ¼
„ 5% 96 ½
Banca Nat. (500 lei vîrs. intr.) 1455
Soc. Dacia-Rom. (250 lei v

Patima beției

e curabilă prin așa numitul

Antibetin.

[994] 5

Întrebuințat în numeroase cazuri cu un **succes excelent.**

1 sticlă: 2 fl. 20 cr.

Se capătă la: „Apoteca Vultur“, Lugoj, Nr. 308.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[979] 11

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de camp, mobiliile etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1886 fl. 617,757.15	în a. 1869—1886 fl. 468,466.39
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
Suma fl. 754,707.07.	Suma fl. 603,895.42.

1,358.602 fl. 49 cr.

Conform bilanțului pentru 1889 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
611.270 fl. 24 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Flioa a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blaștem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrin.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișanu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copsa-mică—Sibiu			
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de	acelerat	acelerat	de	de
		persoane	persoane			persoane	persoane			persoane	persoane			persoane	persoane			persoane	persoane
Viena	3.25	8.—	10.50	București	7.35	—	4.45	Viena	8.—	10.50	3.25	Teiuș	12.59	4.51	—	Copsa-mică	4.05	10.47	7.10
Budapesta	9.25	2.—	7.35	Predeal	1.08	5.35	—	Budapesta	2.—	8.15	9.40	Alba-Iulia	1.39	5.27	—	Șeica-mare	4.35	11.17	7.43
Szolnok	11.22	4.05	11.07	Timiș	1.37	6.19	9.41	Szolnok	4.20	11.18	1.02	Vințul-de-jos	1.56	5.44	—	Loamneș	5.16	11.58	8.27
P-Ladány	1.07	5.46	1.20	Brașov	2.13	7.21	10.17	Arad	8.10	3.50	5.27	Jibot	2.23	6.06	—	Ocna	5.47	12.29	8.59
Oradea-mare	2.24	7.01	3.02	Feldioara	2.43	4.00	10.32	Glogovaț	2.24	4.22	6.02	Orăștie	2.49	6.28	—	Sibiu	6.10	12.52	9.23
Mező-Telegd	2.32	7.11	3.09	Apatia	3.12	4.44	11.18	Gyorok	3.05	4.46	6.23	Deva	3.37	6.56	—	Sibiu—Copsa-mică			
Rév.	3.02	7.41	3.48	Agostonfalva	3.32	5.20	11.30	Pauliș	3.23	4.58	6.34	Braniclca	3.53	7.26	—	Sibiu	7.35	4.34	9.50
Bratca	3.33	8.16	4.31	Homorod	3.47	5.47	11.51	Radna-Lipova	3.39	5.16	6.52	Ilia	4.18	7.48	—	Ocna	8.02	4.58	10.14
Bucia	—	—	4.54	Hașfalău	4.20	6.35	12.27	Conop	—	5.38	7.17	Gurasada	4.43	8.10	—	Loamneș	8.30	5.25	10.40
Ciucia	4.26	9.05	5.40	Sighișoara	5.25	8.12	1.35	Bézaava	—	5.53	7.33	Zam	4.53	8.20	—	Șeica-mare	9.05	5.55	11.10
Huiedin	4.58	9.35	6.22	Elisabetopol	5.45	8.47	1.59	Soborșin	—	6.33	8.20	Soborșin	5.21	8.48	—	Copsa-mică	9.34	6.20	11.35
Stana	—	—	6.38	Mediaș	6.12	9.29	2.32	Zam	—	6.58	8.49	Bézaava	5.56	9.17	—	Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.			
Aghirș	—	—	6.59	Copsa-mică	6.33	10.10	2.59	Gurasada	—	7.22	9.16	Conop	6.46	9.54	—	Cucerdea	2.55	8.20	2.56
Ghirbău	—	—	7.11	Micăsasa	6.46	10.32	3.13	Ilia	—	7.38	9.32	Radna-Lipova	7.02	10.09	—	Cheta	3.25	8.53	3.26
Nădeșel	—	—	7.24	Blaj	6.48	10.42	3.18	Braniclca	—	7.54	9.51	Pauliș	7.38	10.38	—	Ludoș	3.41	9.11	3.42
Cluj	5.49	10.35	7.24	Crăciunel	7.22	11.37	3.33	Deva	—	8.14	10.18	Glogovaț	7.54	10.51	—	M-Bogat	3.56	9.39	3.57
Apahida	6.27	11.23	8.11	Teiuș	7.51	12.23	4.03	Simeria (Piski)	—	8.43	10.44	—	—	—	—	Cipeu-Iernut	4.33	10.18	4.34
Ghirbău	7.30	12.42	9.18	Aid	7.58	1.23	4.14	Orăștie	—	9.12	11.14	—	—	—	—	Kereș-Sz.-Pál	4.48	10.34	4.49
Cucerdea	7.55	1.18	9.49	Vințul-de-sus	8.15	1.50	4.36	Jibot	—	9.34	11.39	—	—	—	—	Nireșteu	5.11	10.58	5.12
Uioara	—	—	9.56	Uioara	—	2.20	5.06	Vințul-de-jos	—	9.56	12.05	—	—	—	—	Oșorheiu	5.30	11.17	5.31
Vințul-de-sus	—	—	1.25	Cucerdea	—	2.28	5.51	Alba-Iulia	—	10.17	12.26	—	—	—	—	Reghinul-săs.	5.46	—	5.46
Aid	8.21	1.55	10.22	Ghirbău	8.45	2.46	6.08	Teiuș	—	10.44	12.58	—	—	—	—	—	—	—	—
Teiuș	8.37	2.14	10.22	Apahida	9.16	3.33	6.72	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	8.42	2.24	10.57	Cluj	—	5.28	7.52	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Crăciunel	—	—	1.54	Nădeșel	10.36	6.05	8.10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blaj	9.14	3.02	11.36	Stana	10.48	6.26	8.30	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Micăsasa	—	—	2.11	Ghirbău	—	6.42	8.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ciucia	—	—	2.49	Aghirș	—	6.58	9.05	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Copsa-mică	9.49	3.48	12.23	Huiedin	—	7.24	9.19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mediaș	10.07	—	12.39	Bucia	—	7.47	9.48	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Elisabetopol	10.30	—	1.08	Bratca	—	9.08	10.02	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sighișoara	11.06	—	1.50	Rév.	—	9.28	11.13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hașfalău	11.21	—	2.06	Mező-Telegd	—	1.10	11.32	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Homorod	12.37	—	3.20	Oradea-mare	—	1.36	12.07	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Agostonfalva	—	—	3.56	P. Ladány	—	2.01	12.41	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Apatia	—	—	4.19	Szolnok	—	2.08	1.09	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feldioara	—	—	4.44	Budapesta	—	3.31	3.31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brașov	2.23	—	5.20	Viena	—	5.11	11.51	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	2.33	—	5.30	—	—	7.15	6.50	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Timiș	3.15	—	6.14	—	—	1.40	3.—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Predeal	3.47	—	6.45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
București	9.30	—	11.45	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Murș-Ludoș—Bistrița

Bistrița—Murș-Ludoș

Murș-Ludoș	4.—	Bistrița	1.16
Tagu-Budatelic	7.07	Tagu-Budatelic	4.15
Bistrița	9.59	Murș-Ludoș	7.21

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșă.